

ת"פ 41644/01/19 - מדינת ישראל נגד משה חבה, מיכאל פראבר

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 41644-01-19 מדינת ישראל נ' חבה ואח'

לפני כבוד השופט דנה אמיר
המאשימה מדינת ישראל

נגד

הנאשמים 1. משה חבה (עניינו הסתיים)
2. מיכאל פראבר

נוכחים:

ב"כ המאשימה המתמחה גב' רעות בלום

ב"כ הנאשם 2 עו"ד דן באומן מטעם הסניגוריה הציבורית

הנאשם 2 בעצמו

גזר דין בעניין הנאשם 2

רקע ותמצית הכרעת הדין

1. הנאשם 2 (להלן: "**הנאשם**") הורשע לאחר ניהול הוכחות בביצוע העבירות הבאות: קשירת קשר לביצוע עוון לפי סעיף 499(א)(2) לחוק העונשין תשל"ז-1977 (להלן: "**חוק העונשין**"), שתי עבירות של קבלת דבר במרמה לפי סעיף 415 לחוק העונשין ושתי עבירות של שימוש במסמך מזויף לפי סעיף 420 לחוק העונשין.
2. כמפורט בהכרעת הדין, בכל הנוגע ל**אישום הראשון** (אירוע הרכב), המאשימה הוכיחה כנדרש כי עובר ליום 27.2.2017, במועד שאינו ידוע, קשרו הנאשם ונאשם 1 (להלן: "**חבה**") קשר לקבל במרמה רכב באמצעות תשלום בשיק מזויף. עוד הוכיחה כי ביום 27.2.2017 התקשר חבה ונפגש עם המתלונן רפאל מזרחי (להלן: "**מזרחי**"), אשר פרסם מודעה למכירת רכב מסוג פורשה קאאין S, שנת ייצור 2011 (להלן: "**הרכב**"). בנוסף, כי חבה התעניין בקניית הרכב וסיפר בכזב למזרחי במהלך המשא ומתן שסבו רוכש עבורו את הרכב, והשניים סיכמו על מכירת הרכב תמורת 330,000 ₪ וקבעו להיפגש בסניף בנק הדואר בנוף ים בהרצליה (להלן: "**סניף בנק הדואר**") לצורך השלמת העסקה. על פי הכרעת הדין הוכח כי בהמשך לאמור, סמוך לשעה 16:10 הגיעו חבה והנאשם לבית הקפה בהרצליה הסמוך לסניף בנק הדואר, ופגשו במזרחי שהגיע ברכב. הוכח כי באותו מפגש הציג עצמו הנאשם בכזב כסבו של חבה, כי מזרחי ניסה לבדוק מול הבנק את תקינות השיק בנקאי המזויף על סך 330,000 ₪ (להלן: "**השיק**").

המזויף (" שהוצג לו ללא הצלחה, ומשלא רצה לדחות את השלמת העסקה, ערך זיכרון דברים, חתם עליו, והחתים את הנאשם. כמפורט בהכרעת הדין הוכח כי בהמשך לכך נכנסו חבה, מזרחי והנאשם לסניף בנק הדואר, העבירו את הבעלות על הרכב על שמו של הנאשם, וכי הנאשם ו/או חבה מסרו לו את השיק המזויף והנאשם עזב את המקום. בגין מעשיו אלה הורשע הנאשם בקשירת קשר לביצוע עוון, בשימוש בשיק מזויף, ובקבלת הרכב במרמה.

3. בכל הנוגע **לאישום השני** (אירוע השעון), כמפורט בהכרעת הדין, המאשימה הוכחה כנדרש כי בתאריך 26.6.2017 נכנס הנאשם לחנות השעונים "ששונס" וביקש לרכוש שעון מדגם "רולקס" בתקציב של כ-20,000 ₪. הוכח שהמוכרת מאי יצחקי הראתה לנאשם שעונים, הנאשם בחר שעון מדגם רולקס סאב מרינר חצי זהב ויהלומים (להלן: "**שעון הרולקס**"), וסיפר לה בכזב שהוא רוכש את השעון עבור נכדו. עוד הוכח כי הנאשם התמקח עם המוכרת על המחיר, ולבסוף סוכם שישלם 22,500 ₪, והוא מסר לה כרטיס חיוב מזויף הנחזה להיות של אדם בשם דוד כהן, והציג בפניה תעודת זהות מזויפת הנושאת את השם דוד כהן ואת תמונתו. המוכרת הקלידה את מספר כרטיס החיוב, קיבלה אישור לעסקה, מסרה לנאשם את שעון הרולקס והנאשם עזב את המקום. משנתגלתה המרמה ביטלה חברת כרטיסי האשראי את העסקה, ובעל העסק "ששונס" נשא בנזק בסך 22,500 ₪. בגין מעשיו אלה הורשע הנאשם בכך שקיבל במרמה שעון רולקס בסך 22,500 ₪ והשתמש בכרטיס חיוב מזויף ותעודת זהות מזויפת.

4. לאחר מתן הכרעת הדין, עתר הסנגור לשליחת הנאשם לקבלת תסקיר לעונש. לא נעתרתי לבקשתו, והבהרתי שככל שאמצא לנכון, אורה על עריכת תסקיר לאחר שמיעת הטיעון לעונש.

טיעוני הצדדים לעונש

5. **ב"כ המאשימה** הפנתה לערכים המוגנים שנפגעו מביצוע העבירות, וטענה לחומרת העבירות בנסיבות ביצוען. בנוגע לאירוע הרכב ציינה כי הנאשם חבר לחבה, הם הצטיידו בשיק מזויף, וכי המדובר באירוע מתוכנן ומתמשך שבכל שלב יכלו להפסיקו אך לא עשו כן. ביחס לאירוע השעון טענה שהנאשם פעל באופן שקול ובקור רוח והתמקח על המחיר, והדגישה שהשעון או שוויו הכספי לא הושב לחנות השעונים. לטענת ב"כ המאשימה, תוך שהגישה פסיקה, בנסיבות, יש לקבוע מתחם ענישה אחד לכלל מעשי הנאשם שתחתיתו 8 חודשי מאסר ותקרתו 20 חודשי מאסר. ב"כ המאשימה טענה כי עונשו של הנאשם צריך להיקבע ברף האמצעי - עליון של המתחם לו עתרה, והצביעה על עברו הפלילי המכביד והרלבנטי (**ע/3**) ועל כך שאף ריצה עונשי מאסר בפועל שלא הביאו להרתעתו. בנוסף, הצביעה על כך שבניגוד לחבה, הנאשם לא נטל אחריות לביצוע העבירות ולא עבר הליך שיקומי או טיפולי. עוד ציינה כי עולה **מענ/2** שהוגש על ידי ההגנה שתלויים ועומדים נגד הנאשם מספר תיקים פליליים. לטענתה, נסיבותיו הקונקרטיות של הנאשם מלמדות כי הנאשם בחר לאמץ דרך חיים של ביצוע עבירות, וניתן ללמוד מרישומו הפלילי כי גילו לא הפריע לו לבצע עבירות נוספות, אחת מהן לאחר שהשתחרר ממאסר ממושך בשנת 2016. בנוסף ציינה שלחובת הנאשם מאסר על תנאי חב הפעלה.

6. בטיעוניה התייחסה ב"כ המאשימה לעונש השיקומי בדמות של"צ שנגזר על חבה בהסכמת המאשימה, והדגישה שתחילה עמדתה העונשית של המאשימה בעניינו של חבה הייתה לעונש של 9 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות. לדבריה, לאחר קבלת תסקירי שירות המבחן, לאור נטילת האחריות על ידו, ותוך ששקלה את נסיבותיו האישיות ואת העובדה שהחל בהליך טיפולי שיקומי, לצד החשש מרגרסיה משמעותית ככל שירצה עונש של מאסר ולו בעבודות שירות, והשפעתו גם על משפחתו ורעייתו בנסיבותיה הקשות, שקלה המאשימה שוב את עמדתה והסתפקה בענישה השיקומית. ב"כ המאשימה ביקשה להבחין בין עניינו של חבה לעניינו של הנאשם שלא החל בהליך שיקומי ותלוי ועומד כנגדו מאסר על תנאי חב הפעלה למשך 6 חודשים. עתירת המאשימה היא כי יגזרו על הנאשם 16 חודשי מאסר בפועל הכוללים בתוכם את הפעלת המאסר המותנה, לצד מאסר על תנאי, קנס ופיצוי לנפגעי העבירות. ב"כ המאשימה הדגישה כי גם בדבריו לעונש לא נטל הנאשם אחריות לביצוע העבירות ושהבהירה כי המאשימה

מתנגדת לשליחת הנאשם לקבלת תסקיר.

7. **ב"כ הנאשם** ביקש לשוב ולשכנע כי יוזמן תסקיר לעונש בעניינו של הנאשם. בטיעוניו, ציין כי לנאשם עבר פלילי מכביד ותלוי ועומד כנגדו מאסר על תנאי חב הפעלה, אך טען כי נסיבותיו יוצאות דופן ונכון לגזור את דינו למאסר בעבודות שירות. בטיעונו הפנה לחלוף הזמן מאז ביצוע העבירות, ולגילו של הנאשם, וטען כי מבחינת ציר הזמן ניתן לראות שקצב העבירות הפליליות אותן מבצע הנאשם הולך ויורד. בהקשר זה טען שמאז שנת 2016 העבירות הנדונות הן היחידות שביצע למעט תיק פלילי בו הואשם בעבירות של גניבת אופניים. ב"כ הנאשם אף הגיש את התסקיר שהתקבל במסגרת אותו הליך (ת"פ 58666-02-20 (ענ/2)). עוד לטענת ב"כ הנאשם, כיום, לאחר הכרעת הדין, הנאשם מבין שהתנהל בצורה לא נכונה. לדבריו, לנאשם בעיית התמכרות להימורים מזה שנים ארוכות ואת מרבית העבירות שביצע במהלך חייו נדרש לבצע על מנת לסגור חובותיו מהימורים, לעיתים כ"קוף". בהקשר זה טען כי לפני כחודשיים, לראשונה בחייו, פנה הנאשם לקבלת טיפול בהתמכרותו במסגרת ת"פ 58666-02-20 ונבחנת האפשרות לשלבו בתוכנית טיפול, והפנה לענ/1 וענ/2.

8. ב"כ הנאשם הפנה לעיקרון השוויון, וטען שהאישום הראשון, במסגרתו נקבע שפעל יחד עם חבה, הוא החמור מבין אישומי כתב האישום. לטענתו, למרות שחלקו של חבה בביצוע העבירות מושא האישום משמעותי ודומיננטי מזה של הנאשם, ולמרות שעברו הפלילי של חבה כלל שלוש עבירות קודמות והוא ביצע את העבירות בהיותו תחת צו מבחן, הסכימה המאשימה שתיגזר עליו ענישה שיקומית. לטענתו, בנסיבות, הפער בין העתירה העונשית בעניינו של הנאשם לזו המוסכמת בעניינו של חבה אינו סביר. בקשר לחבה אף הוסיף כי נטילת האחריות על ידו אינה חפה מקשיים, משבתסקיר הראשון לא נטל אחריות. אשר לאישום השני טען כי למרות שנגרם נזק כספי לחנות השעונים, לנאשם לא צמחה כל טובת הנאה כלכלית ממעשה המרמה, ועל פי הכרעת הדין, הגם שלא התקבלה טענת הכורח, נקבע כי קיים חשד למעורבות אחרים כטענתו. ב"כ הנאשם הפנה לפסיקה, ביקש להבחין בין עניינו של הנאשם לפסיקה שהגישה המאשימה ועתר כי בנסיבותיו הכוללות של הנאשם ולאור עונשו של חבה יוזמן תסקיר לעונש, תוך שהבהיר שעתירתו העונשית היא לעונש מאסר לריצוי בעבודות שירות לנאשם.

9. **הנאשם** התייחס להתנהלותו במסגרת האישום הראשון (אירוע הרכב), הדגיש כי לא היה לו רישיון נהיגה והוא לא ראה את רכבו של מזרחי, טען **"צריך להיות אדם לא שפוי או לא נורמלי בשביל לעשות דברים כאלה"** ולא נטל כל אחריות לביצוע העבירות. לדבריו, בדיעבד הוא מבין שהתנהל בצורה **"לא נכונה"** ולא היה **"צריך לעשות שום טובות לאף אחד"**. באשר לאישום השני (אירוע השעון) שב על טענתו כי מעשיו בוצעו תחת כפייה וטען שלא יכול היה להודות במעשים. הנאשם מסר שבפגישתו בשירות המבחן במסגרת ת"פ 58666-02-20 הוצע לו לעבור טיפול גמילה מהימורים וטען שקיבל זאת **"בשתי ידיים"**. עוד טען שביצע עבירות בעבר לשם הישרדות, **"לקח"** על עצמו דברים שידע **"שהם תקינים כדי לשרוד"** ושימש כ"קוף". הנאשם ביקש כי אתחשב במצבו ובנסיבותיו, טען כי הוא רוצה לעבוד ולחיות בשארית חייו, ואין טעם בשליחתו למאסר מאחורי סורג ובריח.

10. בסיום הדיון, לאחר ששקלתי את בקשת ההגנה החוזרת לקבלת תסקיר לעונש מצאתי לדחותה מהנימוקים המפורטים בהחלטתי שבפרוטוקול מיום 16.3.2022.

קביעת מתחם העונש ההולם

עמוד 3

11. כידוע, מתחם העונש ההולם נקבע בהתאם לעקרון המנחה בענישה, היינו קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם, לבין סוג ומידת העונש המוטל עליו, תוך התחשבות בערך החברתי אשר נפגע, במידת הפגיעה בו, בנסיבות הקשורות בביצוע העבירה ובמדיניות הענישה הנהוגה. עבירות המרמה נועדו, בין היתר, להגן על חופש הרצון, חופש הפעולה וחופש הבחירה של המרומה - במקרה הנדון של מזרחי שהיה בעליו של הרכב, ושל בעליה של חנות השעונים "ששונס". הערכים המוגנים שנפגעו ממעשי הנאשם הם שמירה על תנאי מסחר תקינים, הגנה על תקינותם של מסמכים ושמירה על זכות הקניין, חופש הרצון, הפעולה והבחירה של המתלוננים.

12. בכל הנוגע לנסיבות ביצוע העבירות בביצוען הורשע הנאשם בקשר לאישום הראשון: כפי שנקבע בהכרעת הדין, הנאשם קשר קשר עם חבה לביצוע עוון, עשה שימוש בשיק מזויף בסך 330,000 ₪, ובאמצעות השימוש בו ועל יסוד מצג השווא אותו יצר והציג יחד עם חבה, לפיו הוא סבו העשיר של חבה העובד בבורסה ליהלומים ורוכש את הרכב עבור חבה נכדו, קיבל יחד עם חבה במרמה את הרכב. המדובר ברכב יוקרה, שמחירו המוסכם עמד על סכום משמעותי בסך 330,000 ₪, וזהו גם פוטנציאל הנזק הכספי מביצוע העבירות. המדובר בביצוע עבירות בתכנון ותחכום, כשהנאשם וחבה המשיכו בתוכניתם העבריינית ובביצוע המרמה ולא חדלו ממנה גם כאשר הבחינו בהיסוסו של המתלונן למכור להם את הרכב בעת המפגש. כפי שנקבע בהכרעת הדין, הוכח שהנאשם נטל חלק פעיל ואקטיבי בביצוע המרמה, הן בשלב התכנון, כשעל פי הראיות וגרסת הנאשם עצמו, הוא זה אשר הגה את הצגתו בכזב כסבו של חבה, הן בשלב הביצוע. בהקשר זה נקבע שהוכח שהנאשם הגיע למקום המפגש, שיתף פעולה עם הצגתו כסבו של חבה, ובעת העברת הבעלות התנשק עם חבה שאמר לו "תודה סבא" כנכד, הביע מורת רוח על כך שהמתלונן מזרחי ביקש ממנו את מספר חשבון הבנק שלו, חתם על זיכרון הדברים, ולאחר העברת הבעלות אף מסר שהוא ממחר לעבודה "וחייב לחזור לבורסה". האמור מלמד על מעורבות לא מבוטלת של הנאשם בביצוע העבירות.

13. לצד זאת, בעת בחינת הנסיבות אין להתעלם מכך שבראיה כוללת של נסיבות האישום הראשון, חלקו של הנאשם בביצוע העבירות בקשר לאישום זה מצומצם מזה של חבה, אשר יצר את הקשר הראשוני עם המתלונן מזרחי, נפגש עמו, התמקח וסיכם על מחיר הרכב עמו, שלח לו צילום של השיק הבנקאי המזויף, נטל חלק פעיל במרמה ובמצג השווא כנכדו של הנאשם ובשימוש בשיק המזויף במפגש בבית הקפה הרצליה. חבה הוא אף זה שקיבל לידי הולכה למעשה את הרכב במרמה. כזכור, הרכב נתפס בסופו של יום על ידי המשטרה לאחר שנעשה ניסיון לפרק את האיתורן שהיה מותקן בו. עוד יש לשקול באופן הממתן במידת מה את חומרת מעשי הנאשם, את העובדה שלאחר מעשה הנאשם מסר תצהיר על מנת לסייע למזרחי לקבל בחזרה בעלות חוקית על הרכב.

14. אשר לנסיבות ביצוע העבירות בפרט האישום השני: הנאשם לא הכחיש את המעשים שיוחסו לו באישום זה, ואישר כי נכנס ב- 26.6.2017 לחנות "ששונס" כמפורט בכתב האישום, בחר שעון, התמקח וסיכם לרכוש אותו תמורת 22,500 ₪, ומסר כי הוא רוכש אותו עבור נכדו, וכי לאחר שהציג את תעודת הזהות מזויפת (בה תמונתו אותה מסר לאחר מבעוד מועד לשם הכנת תעודת הזהות המזויפת, ושם אחר) וכרטיס חיוב מזויף עזב את המקום כשבידו שעון הרולקס שקיבל במרמה. טענתו הייתה כי קמה לו הגנת הכורח, משנסחט לביצוע העבירות על ידי עבריין בשם שי הררי. טענת הכורח של הנאשם נדחתה על ידי בהכרעת הדין מהנימוקים המפורטים בה, תוך שציינתי, בין היתר, כי המרמה בחנות השעונים בוצעה על ידי הנאשם באופן אקטיבי ויעיל, והוא אף בחר להתמקח עם המוכרת על מחיר השעון על מנת "להישמע אמין וטבעי בעת ביצוע ההונאה" כדבריו.

15. לצד זאת ובאופן ממתן תישקל העובדה שכפי שעולה מחומר הראיות ומהכרעת הדין, נראה שהנאשם פעל לביצוע העבירות מושא אישום זה לאור חובותיו מהימורים, לשם מחיקתם, ועל רקע בקשה ודרישה של אחרים כי

יבצע את המעשים, ולא נטען שהוא הגורם שיזם ותכנן את ביצועה. בעת בחינת מידת הפגיעה בערכים המוגנים בקשר לאישום השני יש לזכור גם את הנזק הכספי שנגרם בפועל מביצועה, משהשעון לא הושב, וחנות השעונים "ששונס" נשאה בנזק בסך 22,500 ₪. הסנגור אמנם טען כי לנאשם לא צמחה כל טובת הנאה כלכלית מביצוע העבירה, לאור טענתו לפיה הופעל על ידי אחרים, להם אף מסר על פי הנטען את השעון. יחד עם זאת יש לזכור כי לטענת ההגנה עצמה - מעשי הנאשם (אשר צלחו) בוצעו לשם מחיקת חובות הימורים של הנאשם, כך שקיים קושי בקבלת הטענה להעדרה של כל טובת הנאה כלכלית, ולו עקיפה, מביצוע המרמה.

16. בחינת מדיניות הענישה הנוהגת מעלה כי על נאשמים אשר הורשעו בעבירות בהן הורשע הנאשם הוטלו עונשים החל ממספר חודשי מאסר, שבמקרים מתאימים ניתן לרצותם בעבודות שירות, ועד למאסרים בפועל לתקופות משמעותיות. כל מקרה ונסיבותיו. ראו והשוו:

- רע"פ 2020/22 **לירן לביר נ' מדינת ישראל** (27.3.2022), שם הורשע המבקש על יסוד הודאתו בעבירה של קשירת קשר לביצוע עוון, קבלת דבר במרמה ומסירת ידיעה כוזבת. המבקש קשר קשר עם אחר במטרה להיפטר מרכבו ולקבל תמורתו את כספי הביטוח. לאחר המעשה ניגש המבקש לתחנת המשטרה, דיווח על גניבת רכבו ותבע את חברת הביטוח וקיבל את כספי הביטוח במרמה. מתחם בענישה נקבע בין 3 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות ועד 13 חודשי מאסר בפועל, ועל המבקש נגזר עונש של 3 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות לצד ענישה נלווית. ערעור שהוגש לבית המשפט המחוזי נדחה וכך גם בקשת רשות ערעור לבית המשפט העליון.
- רע"פ 8778/18 **שאויש נ' מדינת ישראל** (24.12.18) שם הורשע המבקש לאחר ניהול הוכחות בשתי עבירות של קבלת דבר במרמה משני אנשים שונים בשווי כולל של 80,000 ₪ ועבירה של הוצאת שיק ללא כיסוי. בית משפט השלום קבע מתחם ענישה כולל בין 5 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות ועד 12 חודשי מאסר בפועל, וגזר על המבקש 6 חודשי מאסר בפועל, לצד ענישה נלווית. ערעור שהוגש לבית המשפט המחוזי נדחה, וכך גם בקשת רשות ערעור לבית המשפט העליון.
- ראו גם: רע"פ 10157/16 **משעלי נ' מדינת ישראל** (3.1.2017), ת"פ (י-ם) 52612-03-20 **מדינת ישראל נ' עוויסאת** (21.12.2021), ת"פ (שלום נצ') 5118-09-13 **מדינת ישראל נ' בדארנה** (28.2.2016).

17. לאחר בחינת הענישה הנוהגת, נסיבות ביצוע העבירות וחלקו של הנאשם בביצוען, כשלהתרשמותי, גם ברקע לביצוע העבירות מושא האישום הראשון חובות הימורים של הנאשם, וחלקו בביצוען קטן מחלקו של חבה, מידת הפגיעה בערכים המוגנים ממעשיו היא ברף בינוני. בעת קביעת מתחם הענישה (כמו גם קביעת עונשו הקונקרטי של הנאשם) שקלתי גם את העונש שנגזר על חבה שותפו של הנאשם בביצוע העבירות מושא האישום הראשון, שחלקו בביצוען דומיננטי מחלקו של הנאשם כאמור, עליו נגזרו בהסכמת המאשימה 350 שעות של"צ לצד צו מבחן, מאסר על תנאי ופיצוי. משקל מסוים יינתן להסכמה עונשית זו, שהיא בוודאי מקלה, וזאת מכוח עיקרון השיוויון (ראו: ע"פ 8345/15 **אוחנה נ' מדינת ישראל** (19.9.2017) (פסקה 35) בקשר לעיקרון השיוויון וחשיבות אחידות הענישה, בפרט בגדרי אותה הפרשה, תוך שמירה על יחס של שקילות בין הנאשמים השונים).

18. לצד זאת, יינתן משקל גם לכך שהמדובר בעונש שנגזר תוך אישור הסדר טיעון, מבלי שנקבע מתחם ענישה, כשעל פי גזר הדין, ניתן מקום מרכזי בשיקולי הצדדים ובכיבוד ההסדר לתסקיר שירות המבחן ול"נסיבות

חריגות ויוצאות דופן הנוגעות לחבה, לרעייתו ולטרגדיה שפקדה את משפחתו. אזכיר עוד כי חבה, בניגוד לנאשם, הודה ונטל אחריות למיוחס לו בכתב האישום, וכך גם על פי התסקיר השני שהתקבל, וממתין לשילובו בטיפול, וכי הואשם והורשע רק בעבירות מושא האישום הראשון, ועל פי דברי ב"כ המאשימה בניגוד לנאשם, מאז ביצוע העבירות לא נפתחו בעניינו תיקים חדשים.

19. לאחר בחינת כלל המפורט לעיל, יקבע מתחם ענישה אחד לכלל מעשי הנאשם, שתחתיתו מתונה יחסית בנסיבות, בין 6 ו-16 חודשי מאסר, לצד מאסר על תנאי, קנס ופיצוי למתלוננים.

העונש הקונקרטי לנאשם

20. הנאשם הוא יליד שנת 1946, בן 76, ועל פי גיליון רישומו הפלילי (ע/ת1) בעברו הרשעות פליליות רבות במגוון עבירות. לחובת הנאשם הרשעה פלילית נוספת מחודש מאי 2021 בגין עבירות גניבה של אופניים בשנת 2019, אשר בוצעו במהלך ניהול התיק הנדון כנגדו (ע/ת3). חלק גדול מהרשעותיו הקודמות של הנאשם הן ממין העניין. הנאשם אף ריצה 15 עונשי מאסר במהלך חייו, כשהאחרון בהם עונש מאסר בפועל בן 11 חודשים שהוטל עליו במסגרת ת"פ 42348-06-13 (ערעור שהוגש על ידו נדחה). כמו כן, תלוי ועומד נגד הנאשם מאסר על תנאי חב הפעלה למשך 6 חודשים אשר הוטל עליו בתיק זה (ע/ת2). הנאשם לא נטל אחריות לביצוע העבירות בהליך דנן, לא הביע חרטה ולא גילה אמפטיה לקורבנות, ומהתנהלותו בביצוע העבירות ניתן ללמוד כי עונשי המאסר שריצה בעבר והמאסר המותנה התלוי ועומד כנגדו לא הביאו להרתעתו. בהקשר זה יש להדגיש כי העבירה מושא האישום הראשון בוצעה על ידי הנאשם רק חצי שנה לאחר שחרורו מריצוי עונש מאסר בפועל בן 11 החודשים בתיק התנאי (ראו ע/ת1). הדברים מדברים בעד עצמם ומלמדים על כך שהנאשם הוא רצידיבסט בתחום המרמה, ופועל ללא כל מורא מפני רשויות אכיפת החוק.

21. בעת הטיעון לעונש ניסה הסנגור לשוב ולשכנע כי ראוי לשלוח את הנאשם לקבלת תסקיר לעונש, ואף לאפשר שקילת שילובו במסגרת ההליך הנדון בטיפול בבעיית ההימורים ממנה לטענתו הוא סובל, אשר על פי הנטען נמצאת ברקע העבירות המבוצעות על ידו לאורך השנים. בהקשר זה, ולאחר שסירבתי להזמין תסקיר לעונש בעניינו של הנאשם, הגיש הסנגור את התסקיר לעונש שהתקבל בעניינו בתיק הנוסף המתנהל נגדו (תיק גניבות האופניים, ת"פ 586666-02-20 (ע/ת2)). בנוסף, הוגש מכתב המחלקה לטיפול בהתמכרויות מיום 14.3.2022 לפיו הנאשם פנה בעקבות הפניית שירות המבחן לצורך אבחון בעיית הימורים (ע/ת1), נמצא בשלב האבחון וטרם הגיע לבדיקת שתן. לאחר הטיעון לעונש הגיש הסנגור לתיק אישור של שירות המבחן מיום 28.2.2022 לפיו הנאשם הופנה לאבחון לאור התרשמות מסיכון להתנהלות שולית במצבו ומקיומה של בעיית הימורים המצריכה התערבות ייעודית, ונקבעה ועדת אבחון בעניינו ליום 11.4.2022.

22. עיינתי בכל המסמכים הרלבנטיים ושקלתי את בקשתו החוזרת של הסנגור להזמנת תסקיר לעונש, אך לא מצאתי להיעתר לה. זאת על אף גילו המבוגר יחסית של הנאשם וחרף נימוקי הסנגור, וגם אם לנאשם בעיית התמכרות להימורים, ואפילו אם זו עומדת ברקע ביצוע העבירות על ידו. החלטתי זו מבוססת על התרשמותי מהנאשם וממיהותו, לאחר ששקלתי גם את המפורט אודותיו ואודות מאפייניו בתסקיר שהתקבל בת"פ 586666-02-20 (ע/ת2), שדי בו כדי לתת תמונה עדכנית ומעמיקה מעט יותר בעניינו. בנוסף, לאור עברו הפלילי המכביד, עונשי המאסר הרבים שריצה במהלך חייו, המאסר המותנה חב ההפעלה התלוי ועומד כנגדו שלא הרתיע אותו מביצוע העבירות והמסוכנות הנשקפת מפניו לרכוש הציבור, ולאור העדרה של חרטה או נטילת אחריות על ידו, כשעל פי התרשמותי הנאשם כלל לא הפנים את חומרת מעשיו - אף בעת הטיעון לעונש. כשאלה הם פני הדברים, לא מצאתי כאמור כי ראוי ונכון לדחות את הדיון בעניינו משך זמן רב על מנת שיתקבל תסקיר, מה גם שתסקיר עדכני המפרט את נסיבותיו ממילא הונח בפני כאמור, גם אם הוכן במסגרת תיק אחר.

23. בעת גזירת הדין נתתי דעתי למפורט אודות הנאשם בענ/2, התסקיר לעונש מיום 7.2.2022 בת"פ 586666-02-20 אשר הוגש כאמור על ידי הסנגור. המפורט בתסקיר חיזק את התרשמותי שלי מהנאשם וכן את חשיבותה של ענישה מרתיעה בעניינו (גם אם קצב העבירות הפליליות שמבצע הנאשם הולך ויורד כטענת הסנגור). בתסקיר פורט כי הנאשם מתקשה להכיר ולהעמיק בחומרת התנהלותו והבעייתיות בהסתבכותו החוזרת עם החוק לאורך שנים. ההתרשמות היא שקיים סיכון להתנהלות שולית מצד הנאשם ולמעורבותו החוזרת בפליליים, וכן מקיומה של בעיית הימורים. שירות המבחן התרשם שניכרים אצל הנאשם קשיים בוויסות דחפיו, בהצבת גבולות פנימיים וחיצוניים, והוא ממוקד בסיפוק צרכיו העצמיים המידיים, ללא יכולת לראות את האחר או לבחון את התנהלותו באופן ביקורתי. בנוסף צוין כי לצד הבעת נכונות מילולית להשתלב בטיפול, שירות המבחן לא התרשם ממצוקה כנה והכרה בבעייתיות ובצורך בשינוי מהותי בחייו.

24. לקחתי בכלל חשבון את חלופי הזמן המשמעותי מעת ביצוע העבירות, מעל 5 שנים, ולכן יינתן משקל מתאים בעת גזירת העונש. יחד עם זאת, לא ניתן להתעלם מכך שכאמור, מאז ביצוע העבירות הנדונות ביצע הנאשם עבירות נוספות, כך שלא ניתן לומר שמאז שינה אורחותיו והשתקם. הנאשם בחר לנהל משפטו ולא חסך את הצורך בשמיעת חלק מהעדים, ובפרט המתלונן מזרחי. הגם שמובן שאין לזקוף לחובת נאשם את רצונו לנהל את משפטו, אין הוא יוכל ליהנות מאותה הקלה של מי שנטל אחריות על מעשיו. בעת קביעת עונשו של הנאשם, שקלתי שוב את העונש שנגזר על חבה, ואף את הפניית הסנגור לכך שגם לחבה עבר פלילי (לפי הטיעון לעונש בעניינו 3 הרשעות קודמות בעבירות אלימות ורכוש), והוא ביצע את העבירות בהיותו תחת צו מבחן בתיק קודם, ולמרות זאת, בהסכמת המאשימה, הוטלה עליו ענישה שיקומית.

25. כלל המפורט לעיל מביא למסקנה שנכון לגזור את עונשו של הנאשם קרוב לאמצע מתחם הענישה (אך לא גבוה מכך), בעיקר לאור גילו, חלופי הזמן, והעונש המקל שנגזר על חבה (תוך ביצוע הבחנה נדרשת), כך שעונשו של הנאשם יקבע ל- 10 חודשי מאסר בפועל, לצד ענישה נלווית. עונש המאסר על תנאי חב הפעלה, בן ה- 6 חודשים, ירוצה שלושה במצטבר ושלושה חודשים בחופף, בשים לב לחלופי הזמן מאז הטלתו ולכך שניתן להבין מדברי ב"כ המאשימה בטיעוניה לעונש שגם להשקפת המאשימה יש לחפוף חלק מהמאסר המותנה שיופעל עם העונש שייגזר על הנאשם.

26. אשר על כן, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. מאסר בפועל לתקופה של 10 חודשים. אני מורה על הפעלת המאסר המותנה בן ה- 6 חודשים שהושת על הנאשם בת"פ 42348-06-13, שלושה חודשים במצטבר ושלושה חודשים בחופף, כך שבסך הכל ירצה הנאשם 13 חודשי מאסר בפועל.
- ב. מאסר על תנאי למשך 6 חודשים לתקופה של 3 שנים, והתנאי שהנאשם לא יעבור את אחת העבירות בהן הורשע.
- ג. פיצוי בסך 1,000 ₪ לכל אחד מהמתלוננים שפרטיהם יועברו למזכירות על ידי המאשימה. הפיצוי ישולם ב- 10 תשלומים שווים ורצופים, הראשון בהם ביום 1.5.2022. לא ישולם תשלום - תעמוד יתרת הפיצוי לפירעון מיידי.

ניתן בזאת צו כללי למוצגים אך ביצועו של הצו מעוכב למשך 45 יום ויבוצע החל מיום 22.5.2022 ובתנאי שלא יוגש ערעור על ידי הנאשם.

זכות ערעור כחוק תוך ארבעים וחמישה יום לבית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו.

ניתן היום, ו' ניסן תשפ"ב, 07 אפריל 2022, במעמד הצדדים.